

# ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ, ΕΝ ΤΩ ΦΡΕΑΤΙ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

*«Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα, καί νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοί προσκυνηταί προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γάρ ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν. Πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰω. 4, 23.24).*

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ εὐσεβεῖς προσκυνηταί,

*«Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος αὕτη ἡ σωτήριος»* ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῆς γυναικὸς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἀπεκάλυψε τό ἀπ' αἰῶνος κεκρυμμένον μυστήριον τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ καὶ Πατρός. Τό Μυστήριον δέ τοῦτο, τό ἀποκαλυφθέν εἰς τὴν Σαμαρείτιδα γυναῖκα ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ παρά τῷ Φρέατι τοῦ Ἰακώβ, ἔνθα νῦν ἱστάμεθα, ἦλθομεν καὶ ἡμεῖς νά ἐορτάσωμεν καὶ συμπανηγυρίσωμεν μετ' αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς.

Καί τοῦτο, διότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, διὰ πρώτην φοράν ἐδῶ ἐφάνέρωσεν, ὅτι Αὐτός ἐστίν ὁ θεός Λόγος, ὁ ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενος, Αὐτός ἐστίν ὁ ζῶν Λόγος τοῦ θεοῦ, ὁ σῶζων καὶ ἀγιάζων καὶ φωτίζων τοὺς ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ προσκυνοῦντας Αὐτόν. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός, τό πρῶτον ἐφάνέρωσεν εἰς τὴν Σαμαρείτιδα γυναῖκα, τὴν μετέπειτα ἀναδειχθεῖσαν ἀγίαν Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, τὴν καὶ σήμερον τιμωμένην, ὅτι ὁ θεός, ἐπειδὴ εἶναι πνεῦμα, δέν περιορίζεται εἰς συγκεκριμένον τόπον ἢ χῶρον, ὡς ἐπίστευον οἱ συμπολῖται αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι Τόν λατρεύουν, πρέπει νά Τόν προσκυνοῦν μέ τὰς ἐσωτερικὰς τῶν πνευματικὰς δυνάμεις, μέ καθαρότητα τῆς καρδίας καὶ τοῦ νοός, ἀλλὰ καὶ μέ ἀληθῆ ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς λατρείας ἡ ὁποία ἀρμόζει εἰς Αὐτόν.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκύνησιν καὶ λατρείαν προσφέρει τῷ θεῷ Πατρὶ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ τῆς τελέσεως τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἔνθα γινόμεθα κοινωνοί τοῦ Αἵματος καὶ τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἔνθα, μέ ἄλλα λόγια γινόμεθα κοινωνοί τοῦ θανάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἡ σημερινή ἐορτὴ τῆς Σαμαρείτιδος εἰς αὐτόν τοῦτον τόν τόπον, ἔνθα ἡ Σαμαρεῖτις ἐποτίσθη μέ τό πνευματικόν ὕδωρ τῆς Ζωῆς, τοὔτέστι μέ τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία διαμέσου τῶν αἰώνων κατέστη οὐχὶ μόνον κῆρυξ τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ Πίστεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ φύλαξ τῶν ἱστορικῶν καὶ ἀψευδῶν τεκμηρίων τῆς ἐπιγείου ζωῆς καὶ διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

*«Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν»*, λέγει ὁ Χριστός εἰς τὴν Σαμαρείτιδα, *«ὅτε οἱ ἀληθινοί προσκυνηταί προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ»*. Τά ἴδια

λόγια ἀπευθύνει καί εἰς ἡμᾶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Χριστός, εἰς ἡμᾶς τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν, διότι οὕτω θέλει αὐτούς οἱ ὅποιοι προσκυνοῦν τόν θεόν Πατέρα· δηλαδή οἱ πραγματικοί προσκυνηταί πρέπει νά λατρεύουν τό θεόν μέ θεοφωτίστους τὰς πνευματικάς δυνάμεις των καί μέ λατρείαν ὅχι τυπικήν καί σκιώδη, ἀλλά πραγματικήν καί ἐμπεπνευσμένην ἀπό πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Διότι καί ὁ Πατήρ ζητεῖ ἐπιμόνως τέτοιοι πραγματικοί καί ἀληθινοί προσκυνηταί νά εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι Τόν λατρεύουν.

Ὡς ἡ Σαμαρεῖτις «πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι ἐθεάσατο τό τῆς σοφίας ὕδωρ» τοῦτέστι τόν Χριστόν, ὡς λέγει ὁ Ὑμνωδός «ὃ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τήν ἄνωθεν ἐκληρώσατο αἰωνίως ἡ ἀοίδιμος» (**Κοντάκιον**), οὕτω καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, μιμούμενοι τήν τῆς Σαμαρείτιδος πίστιν, σπεύσωμεν εἰς τό πνευματικόν Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τοῦτέστιν εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἴδωμεν τήν Ἐνυπόστατον Σοφίαν τοῦ Θεοῦ καί ποτισθῶμεν δαψιλῶς καί κληρονομήσωμεν τήν αἰώνιον ζωήν, τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.